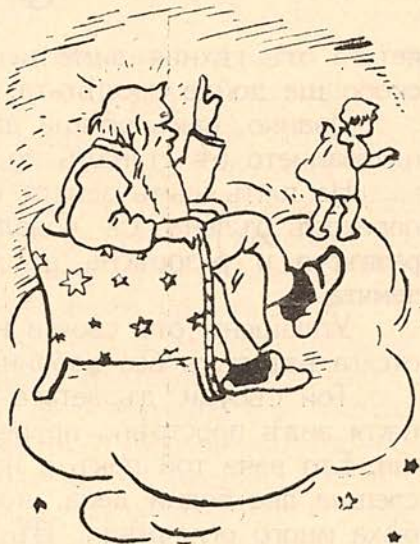

Оглетя той първо въ гората и разкъса грубо дрехитѣ на дърветата. Горкитѣ дървета, какъ охкаха и тжжахъ за тѣхъ! Раздуха той листата имъ и тѣ уморени падаха на земята.

Като преседя дълго време въ гората, — той продължи пѣтя си. Скоро стигна морето. Единъ параходъ плуваше съ весели моряци. Като ги видѣ, Иванчо — острия вѣтрѣ задуха така силно и продължително, че се образуваха голѣми вълни, които заливаха парахода. Парахода не можа да устои на бурята, обърна се и всички моряци и пасажери се издавиха.

Не следъ много Иванчо пристигна въ града. Тукъ той продължаваше да лудува и бѣсней, събори на всички хора шапкитѣ отъ главитѣ, а дори обърна на нѣколко къщи керемидитѣ. Една керемиди падна върху главата на единъ минувачъ и го зле нарани.

Иванчо трѣбваше да се върне на небето, но неговата съвестъ му тежеше, защото бѣ направилъ много пакости.

Но слънцето отъ горе бѣше видѣло всичкитѣ му лудории и строго го наказва. Много седмици трѣбваше той да не слиза на земята.

Когато се свърши наказанието, доброто слънце го пакъ изпрати на земята. Той трѣбваше да събуди дър-